

СЪЮЗ НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕН СЪВЕТ

1000 София, ул. „Пиротска“ № 7

тел/факс: 0359-2987-83-90

e-mail: sub@sub.bg

Изх. No. iO lfiO Y, O Y, M)j{

*а се
вече
вече*

A i'

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ
СЪД НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 21 ОТ 2010 Г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 3 февруари 2011 г. Съюзът на юристите в България е конституиран като заинтересована страна по конституционно дело № 21 от 2010 година, което е образувано по искане на 52-ма народни представители от 41-то Народно събрание за обявяване на противоконституционност на създадения с пар. 48 от Закона за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване (ЗИД на КСО) - Държавен вестник бр.100 от 2010 г. нов пар. 4а от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на КСО.

Съюзът на юристите в България изразява следното становище:

Текстът на пар. 4 от ПЗР на КСО противоречи на чл. 17, ал.1 и 3 от Конституцията на Република България. По силата на този текст средствата по индивидуални партии на граждани в професионални пенсионни фондове се прехвърлят във Фонд „Пенсии“ на Държавно обществено осигуряване (ДОО).

Предоставянето на средства от страна на гражданите и внасянето им в професионални фондове представлява сделка между гражданите и съответните фондове, а сключването на такава сделка

е упражняване на правото на собственост и конкретно на правото на разпореждане като съставно правомощие на комплексното право на собственост.

Наистина с прехвърляне на средствата от професионалните фондове в друг пенсионен фонд, в случая на ДОО, не представлява отнемане на тези средства от гражданите, не представлява отчуждаване на правото на собственост, но съвсем сигурно представлява недопустимо от гледна точка на Основния закон посегателство на правото на разпореждане със собствеността на гражданите, тъй като „частната собственост е неприкосновена“ както гласи третата алинея на чл. 17 от Конституцията.

В чл. 17, ал. 5 са посочени конституционно допустимите условия, при които неприкосновеността на частната собственост може да бъде нарушена. Тези условия, обаче, се отнасят само до принудителното отчуждаване на собствеността, а не и за правото на разпореждане.

Нормата на чл. 17, ал. 5 е ограничителна и затова не може да се тълкува разширително, т.е. да се приложи по отношение на правото на разпореждане със собствени на гражданите средства.

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Д. ГОЧЕВ)

